

ROK 2009

Wiosną, dokładnie w maju, rozpoczęły się przygotowania do budowy kaplicy według projektu pana Kazimierza Górskiego: wykonano wykop pod fundament, następnie - w miarę sił i środków gromadzono materiały budowlane. Zadanie to wziął na siebie ksiądz prałat Szczepan Stalpiński (proboszcz św. Michała, a jeszcze wcześniej św. Wacława). Nie pozostał osamotniony; wspierał go wikariusz, ksiądz Marek Paska, który ramie w ramie z nim trafił tu, na Białolekę – ponadto do pomocy mieli oddanych sprawie panów ze wspomnianej parafii św. Wacława: Stanisława Kurowickiego i Mariana Tołwińskiego. Z czasem na budowie zaczęli się pojawiać inni ochotnicy, już miejscowi.

Tempo prac było na tyle duże, że już **12 lipca**, o godz. 19-ej odprawiono

Alp Henryk Hoser S.A.C.
Biskup Warszawsko-Polski

Warszawa, dnia 30 października 2009 roku.

№ 2086/A/2008

DEKRET

Postępujący rozwój miast i osiedli na terenie naszej Diecezji sprawia, że zachodzi potrzeba budowy nowych kaplic i świątyń tak, aby ułatwić wiernym praktykowanie wiary.

Wzięwszy pod uwagę powyższe motywy, stosownie do kanonu 516 Kodeksu Prawa Kanonicznego, niniejszym eryguję

**Ośrodek Duszpasterski pod wezwaniem
Św. Szczepana Pierwszego Męczennika
przy ul. Głębokiej 76 w Warszawie - Lewandowie**

Nowy Ośrodek Duszpasterski został wydzielony z parafii Św. Michała Archaniola w Warszawie - Grodzisku.

Granice nowego ośrodka przebiegają w następujący sposób:
- od zachodu – od Trasy Toruńskiej rowem melioracyjnym (za ulicami: Małej Brzozy, Starej Gruszy, Jesiennych Liści)
- od północy – od rowu polami pomiędzy ulicami Skarbką z Cór i Okragłą do ul. Głębokiej, potem na północny wschód do ul. Podłużnej (przy czym cała ul. Internetowa należy do tworzonego ośrodka), aż do ul. Skrzetuskiego
- od wschodu – ul. Skrzetuskiego
- od południa – Trasa Toruńska

Nowy Ośrodek Duszpasterski należąc będzie do Dekanatu Bródnowskiego i posiadać wszystkie prawa i przywileje, z jakich korzystają parafie naszej Diecezji oraz podlegać wszystkim obowiązkom, jakie ciążyą na tych parafiach.

Jednocześnie zezwalam na przechowywanie Najświętszego Sakramentu oraz zobowiązuję do prowadzenia wszystkich ksiąg parafialnych.

Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2009 roku, w uroczystość Wszystkich Świętych.

Duszpasterzom i Wiernym, którzy podjęli trud tworzenia nowego ośrodka duszpasterskiego z serca błogosławieństwem

U. Lapka
Kancelarz Kurii

Henryk Hoser

ul. Floriańska 2 A, 01-707 Warszawa, tel. biuro 22-518-15-00, tel. dom 518-15-56, fax 22-619-26-78

uroczystą
Mszę św.
wewnątrz
wznoszonych
murów

kaplicy, przy tymczasowym ołtarzu (przywiezionym ze św. Wacława) i przed tabernakulum, które (podobnie jak ołtarz) pozostało od tamtego czasu na wiele następnych lat. Podczas tej Mszy ksiądz prałat Stanisław Markowski odczytał dekret informujący o utworzeniu (fachowo: erygowaniu) „ośrodka duszpasterskiego w Warszawie-Lewandowie”. Po Mszy rozpalono

ognisko, a przy ognisku połączyły się głosy mieszkańców tutejszych z głosami gości ze św. Wacława we wspólnym śpiewie.

Odtąd niedzielne Msze o 19-ej stały się normą i obyczajem. Wierni, naprawdę wierni, z pogodą ducha, cierpliwie i z poświęceniem przychodzili tu na nabożeństwa pod chmurką i z wielką nadzieją spoglądali na rosnące ściany.

Któż rozpoznałby wśród murarzy proboszcza sąsiedniej parafii-matki? Ksiądz Stalpiński stawał na rusztowaniach w roboczych ciuchach, i nie oglądał się na to, co ludzie powiedzą i czy ubędzie mu powagi i godności, podobnie zresztą jak ksiądz Marek Paska, proboszcz parafii nowej. Prace budowlane przebiegały pod czujnym a fachowym okiem obu tych ludzi, którzy naprawdę znali się na rzeczy. Wreszcie na ocieplonych warstwą styropianu i otynkowanych ścianach spoczął tzw. wieniec, na nim zaś, **20 września**, oparła się metalowa, solidna konstrukcja więźby dachowej. I odtąd można było modlić się pod dachem. Taki oto imponujący efekt przyniosła praca zespołowa – kapłanów wspierali zatrudnieni murarze, ale także wolontariusze.

Na chwilę warto oderwać się od spraw budowlanych. A to dlatego, że umknęłyby nam data 29 czerwca, czyli zakończenie roku św. Pawła. Rozpoczął się rok Juliusza Słowackiego i Grażyny Bacewicz.

I jeszcze coś zdumiewającego; pod São Paulo utworzył się chyba najdłuższy w historii korek liczący 293 km. Na południu polski - katastrofalna powódź.

Tymczasem w naszej kaplicy wkrótce pojawiło się wyposażenie wnętrza: niezbędny sprzęt liturgiczny, szaty i naczynia. Przywieziono meble dla wygody wiernych: duże ławki przekazał ksiądz Bogusław Kowalski (z parafii św. Wincentego á Paulo w Otwocku), przyjechały także ławki małe z parafii Matki Bożej Anielskiej ze Starej Wsi. Wreszcie **9 października 2009 r.**, w ołtarzu głównym, został zawieszony obraz patrona, św. Szczepana, namalowany przez panią Barbarę Barańską, malarzkę z Olsztyna. Obraz został ufundowany przez księdza Jana Gołębiewskiego, proboszcza parafii Najświętszej Marii Panny Matki Kościoła, w Sulejówku.

Od **29 listopada** wprowadzono trzy Msze niedzielne: o 8.30, 11-ej (dla dzieci) i wieczorną, jak dotąd, o godz. 19-ej. W kaplicy odbyły się pierwsze, adwentowe rekolekcje w dniach 13 – 15 grudnia.

Tak oto nadeszły święta - pierwsze Święta Bożego Narodzenia we własnej świątyni, wśród pachnących nowością ścian. W Wigilię, o 22-ej, odprawiono Pasterkę. Odbył się także konkurs, dla dzieci, na najpiękniejszą szopkę. Przed sylwestrową nocą można było przyjść i modłać się, podziękować Bogu za rok stary, 2009, który przyniósł tak wiele duchowego i materialnego dobra i prosić Go o błogosławieństwo na najbliższą i dalszą przyszłość.

Z końcem roku (18 XII) kardynał Józef Glemp skończywszy 80 lat, przestał pełnić urząd prymasa Polski; na jego miejsce został powołany ksiądz arcybiskup gnieźnieński Henryk Muszyński (19 XII).

29 grudnia w Poznaniu rozpoczęło się 32' Europejskie Spotkanie Młodych zorganizowane przez Wspólnotę Taizé.

W tym miejscu, na zakończenie roku, warto obejrzeć się wstecz i rzucić okiem na ważne dokonania duszpasterskie. Otóż parafia nasza odnotowała trzy udzielone Sakramenty Chrztu.

I raz jeszcze, powiedzieć kilka słów o budowaniu. Każde budowanie zawiera w sobie łączność tego, co ludzkie, zatem ideowe, duchowe, z materia, lub też materiałem przetwarzanym z surowca w obiekt pożądany. Gdyby nie ludzie, materia pozostałaby bezkształtną masą. Przypomnijmy więc ludzi:

ks. Szczepan Stalpiński;

ks. Marek Paska;

ks. Robert Kalisiak;

ks. Stanisław Kurowicki;

p. Marian Tołwiński.

Oto lista znana ludziom i utrwalona w dokumentach. Jest jednak inna jeszcze lista, znana jedynie Ojcu w Niebie. Na tej liście są - i pozostaną na zawsze - imiona i nazwiska ochotników, którzy swoją wolną wolą, wysiłkiem i chęciami wspierali dzieło tworzenia. Wymienionych wyżej i tych bezimiennych (w ziemskim rozumieniu) powierzmy wdzięcznej modlitwie.

